Nr. 13. Mikołów, dnia 31. marca 1928 r. Rok IV.

Wychodzi raz w tygodniu co sobotę.

Cena prenumeraty na poczcie i u agentów 50 gr. mies., z odnosz. 60 gr., kwart. 1.50 zł., z odnosz. 1.80 zł.

Cena numeru 15 gr.

Ogłoszenia 0.10 zł. za wiersz milimetrowy. Reklamy 0.15 zł. za wiersz milimetrowy.

GAZETA MIKOŁOWSKA

Adres Redakcji i Administracji: Mikołów, ul. Miarki 9. ∴ Telefon nr. 6.

Otwarcie Sejmu i Senatu.

Wybór marszałków obu izb.

We wtorek 27. marca — nowowybrany Sejm i Senat rozpoczęły swe prace. Otwarcia dokonał prezes Rady Ministrów, Marszałek Józef Piłsudski. Gdy p. Marszałek stanął przy stole marszałkowskim, aby otworzyć sesję parlamentu, odezwały się z foteli komunistów okrzyki: Precz z faszystowskiemi rządami Marszałka Piłsudskiego! Ze wszystkich stron sali odpowiedziały głosy: ile pieniędzy panowie dostajecie z Moskwy? Na okrzyki te p. Marszałek Piłsudski odpowiedział: Panowie będziecie wyrzuceni z sali.

Okrzyki komunistów nie ustawały jednak, wobec czego prezes Rady Ministrów dwukrotnie jeszcze powtórzył ostrzeżenie: panowie będziecie wyrzuceni z sali. Po tem ostrzeżeniu hałasujących posłów wyprowadzono z sali przy głośnych oklaskach posłów i zebranej publiczności. Pan Prezes Rady Ministrów oświadczył dalej: „Uprzedzam Panów, że ja nie będę urzędował przy krzykach i w tych warunkach Sejmu nie otworzę.

Następnie p. Premjer odczytał następujące orędzie p. Prezydenta Rzeczypospolitej: „Po raz trzeci od chwili odzyskania wolności zbiera się Sejm Rzeczypospolitej a po raz drugi jej Senat. Pierwszy Sejm zaczynał obrady wtedy, gdy losy naszego Państwa były jeszcze bardzo niepewne. Gdy o mury tego gmachu biły echa wojny, prowadzonej o nasze granice i w odgłosie krwawych zmagań się naszych żołnierzy, o prawo Polski do samodzielnego życia. U kolebki drugiego Sejmu stała blada jeszcze jutrzenka pokoju, ciężka troska o stan skarbu Państwa, a chmury coraz czarniejsze i coraz bardziej groźne zbierały się wówczas nad naszem życiem gospodarczem. Panowie macie rozpocząć swe prace w momencie po wielekroć szczęśliwszym. Pierwszy Sejm obradował podczas wojny. Drugi rozpoczął swą działalność wtedy, gdy nasza praca pokojowa była dopiero w zarodku. Dziś bardzo znacznie i skutecznie praca ta została naprzód posunięta. Przez ogólną opinję została należycie oceniona nasza gorliwa współpraca i wzmocnienie dzieła powszechnego pokoju.

Przyjaźń specjalna, która łączy Polskę z Francją i Rumunją, daje nam tem większą pewność w naszej pracy pokojowej, że nikomu ona nie zagraża i daje rękojmię długiej, wspólnej pracy w zawiłych i ciężkich zagadnieniach. Nasz Rząd za swoje specjalne zadanie postawił sobie biec z wysiłkami pokojowemi i zgodnem współżyciem tam, gdzie o to ułożenie stosunków najtrudniej. Utrwalenie stosunków międzynarodowych, uniknięcie tak jeszcze do niedawna usprawiedliwionych obaw o stan skarbu Państwa, usunięcie groźby, ciążącej jeszcze przed dwoma laty nad naszem życiem gospodarczem, stwarza pomyślne warunki dla rozważania i spokojnej pracy Panów. Tem łatwiej będzie więc Panom użyć swych sił dla podniesienia moralnej i materjalnej kultury tak bardzo u nas zaniedbanej nie z naszej, lecz innej winy.

Życzę Panom, byście czas umieli wyzyskać dla poprawienia powszechnie odczuwanych wad naszego ustroju Państwa, bez którego z żadnemi trudnościami uporać się nie będziemy w stanie. Życzę Panom, byście, najlepszą wolę łącząc z realnemi potrzebami życia, szukali rozwiązania wielkich zagadnień harmonijnego współdziałania władz Państwa i to zarówno przez położenie podstaw prawnych w tej dziedzinie, jak i przez obyczaje codziennego życia. Wreszcie życzę Panom w Waszej pracy owocności, którą osiągnąć można, jak w każdej zresztą ludzkiej działalności tylko wtedy, gdy wysiłki swe i uwagę skierujecie na rzeczy istotne. Imieniem Prezydenta Rzeczypospolitej ogłaszam Sejm jako otwarty“.

Po odczytaniu orędzia Prezes Rady Ministrów, Marszałek Piłsudski oświadczył: Według postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej przechodzimy do dzisiejszego posiedzenia, na którem porządek dzienny jest ustanowiony w ten sposób: 1. Przeprowadzenie ślubowania posłów, 2. wybór Marszałka Sejmu. Według woli i mianowania Prezydenta Rzeczypospolitej przewodniczyć zebraniu dziś będzie poseł Jakób Bojko. (Do posła Bojki): Panie pośle, proszę zająć miejsce.

Poseł Bojko zasiada następnie na trybunie marszałkowskiej, powitany oklaskami. Oświadczył on: Powołany zostałem tytułem starszeństwa do czynności tymczasowego Marszałka Sejmu. Dziś w południe złożyłem ślubowanie poselskie na ręce Prezydenta Rzeczypospolitej w obecności prezesa Rady Ministrów, Marszałka Józefa Piłsudskiego. Następnie poseł Bojko zarządził ślubowanie.

Przystąpiono do wyboru marszałka Sejmu. Pierwsze głosowanie dało wynik następujący: 172 głosy otrzymał poseł Daszyński, 136 głosów poseł Bartel, 37 Zwierzyński, 28 Leszczyński, Szypuła 13 i Warski 4. Przystąpiono do drugiego głosowania, albowiem ani

jeden z kandydatów nie otrzymał bezwzględnej większości głosów.

W drugiem głosowaniu głosy otrzymali Daszyński 206, poseł Bartel 142, Zwierzyński 37, Szypuła 13. Wobec takiego wyniku głosowania **marszałkiem Sejmu został wybrany poseł Daszyński z P. P. S.** Na zapytanie przewodniczącego, czy wybór przyjmuje, odpowiedział, że przyjmuje. Wynik głosowania socjaliści przyjęli licznemi okrzykami. Przewodniczący zaprosił nowoobranego marszałka do objęcia przewodnictwa. Marszałek Sejmu Daszyński zajmuje fotel marszałkowski, a równocześnie posłowie Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem opuszczają manifestacyjnie salę. Po chwili wszyscy ministrowie opuszczają fotele ministerjalne. Marszałek Daszyński wygłosił krótkie przemówienie.

Następnego dnia na posiedzeniu Sejmu wybrano na wicemarszałków posłów: Woźnickiego (Wyzwolenie), Marka (P. P. S.), Dąbskiego (Rad. Str. Chłop.), Czetwertyńskiego (Zw. Lud.-Narod.) i Zachajkiewicza (Ukrainiec). W czasie wyboru wicemarszałków posłowie z Jedynki nie wystawili swego kandydata i oddali białe kartki, co zostało zdecydowane na posiedzeniu klubu. Zapytany z powodu tego pos. Kościałkowski oświadczył, że Sejm, wybierając Daszyńskiego na marszałka, dał dowód, że nie pragnie współpracy z rządem i pominął wolę największego klubu, który według zwyczajów parlamentarnych ma prawo do swego marszałka. Wobec tego Blok Współpracy z Rządem nie może brać odpowiedzialności za prezydjum, nie dające rękojmi harmonijnej współpracy z rządem.

Otwarcie Senatu nastąpiło tego samego dnia co Sejmu. Zagaił również marsz. Piłsudski, odczytując orędzie pana Prezydenta, poczem przewodnictwo objął sen. Thulie. Po ślubowaniu senatorów przystąpiono do wyboru marszałka. Po obliczeniu głosów okazało się, że głosowało 99 senatorów z tego otrzymał senator Szymański Juljan (B. B. W. R.) 54 głosów, senator Posner (P. P. S.) 25, senator Głąbiński (Z. L. N.) 8, senator Średniawski 5 głosów. Przewodniczący senator Thullie w wyniku głosowania ogłosił, że Marszałkiem Senatu wybrany został senator prof. Szymański i zapytał go, czy wybór przyjmuje. Senator Szymański oświadczył, że wybór przyjmuje, poczem przewodniczący oddał w ręce nowoobranego Marszałka przewodnictwo. Wicemarszałkami Senatu wybrani zostali senatorowie: Gliwic (z listy nr. 1), Posner (P. P. S.) i Hauszczyński (Ukrainiec).

Z zagadnień wychowawczych.

O współpracę rodziców ze szkołą w wych. dzieci.

Artykuł niniejszy przeznaczony jest dla rodziców, posyłających dzieci do szkoły, celem poinformowania i uświadamiania tychże rodziców o niektórych zagadnieniach wychowawczych.

Umysły pedagogów (ludzi, którzy specjalnie poświęcili swą pracę zagadnieniom wychowania dzieci), dawniejszych i dzisiejszych pracowały i pracują, badają i wytężają się ustawicznie w tym kierunku, aby znaleźć i obmyślić najlepsze środki, najkrótsze sposoby, przy pomocy których możnaby młodzież naszą szkolną (wzgl. i pozaszkolną) najlepiej wychować, najlepiej przygotować do życia, tak indywidualnego, jak i życia w gromadzie ludzkiej, czyli w społeczeństwie.

Rozważania, zasady i programy tych pedagogów wywołują zwykle różne przemiany w szkolnictwie publicznem, w systemach wychowania i nauczania, sprowadzają tak zwane reformy szkolne lub reorganizację zakładów naukowych, mającą na celu udoskonalenie wychowania i nauczania.

Jednakże mimo najdalej nawet sięgających reform w szkolnictwie nie może i nie będzie mogła szkoła publiczna objąć całego zadania wychowania młodzieży w najobszerniejszem tego słowa znaczeniu, t. j. wziąć całą sprawę wychowania dzieci na siebie wyłącznie, bez oglądania się na inne zainteresowane w tej sprawie czynniki.

Część tego trudnego i zawiłego zadania muszą koniecznie przejąć na siebie i rodzice dzieci, czyli innemi słowy: **dom i rodzice muszą ze szkołami współpracować w wielkiem dziele wychowania młodzieży, muszą w porozumieniu ze sobą działać i wspierać się.**

Cóż jednak z tego, że szkoła stale dąży do tej współpracy i żąda jej, kiedy z drugiej strony ogromna większość rodziców okazuje się niedorosłą i nieprzygotowaną prawie zupełnie do wywiązania się z powyższego obowiązku. Trzeba powiedzieć prawdę, że do wyjątków można zaliczać takich ojców i matki, którzyby naprawdę interesowali się wymogami co do wychowania, którzyby przynajmniej okolicznościowo czytali coś o wychowaniu młodzieży, aby z tego czytania uzyskać jakieś wskazówki do zastosowania ich względem własnych dzieci w obcowaniu domowem. Więc cóż mówić w takich warunkach o jakiemś racjonalnem współdziałaniu rodziców ze szkołą i nauczycielem? Stan ten jednak nie może przecież tak ciągle trwać, lecz musi się zmienić. Dotychczas rodzice pojmują bardzo często obowiązki rodzicielskie dość prymitywnie, bo ograniczają je zwykle do wyżywienia dzieci, do fizycznego wzgl. technicznego przygotowania tychże do walki życiowej o byt i chleb, pomijając stronę etyczną wzgl. humanitarną, jaka decyduje o wartości człowieka.

Wprawdzie daje się spostrzegać, że rodzice, starają się o przysporzenie dzieciom lepszych środków do życia, o danie im wyższego wykształcenia, aniżeli posiadali sami, aby te dzieci w hierarchji społecznej posunęły się na stanowiska wyższe, niż te, które sami rodzice zajmują — wszystko to jednak dotyczy więcej strony materjalnej, aniżeli moralnej życia. Rzadko dążą rodzice do zrobienia ze swych dzieci lepszych i szlachetniejszych od siebie ludzi, rzadziej chodzi im o gruntowne wychowanie ich czy to pod względem moralnym, czy też narodowym lub religijnym. Ostatecznie ci rodzice, którym chodzi o te sprawy, pozostawiają tę stronę oddziaływania na dzieci samej szkole (nauczycielstwu i duchowieństwu) bez pomagania ze swej strony szkole pod tym właśnie względem, bez współpracy z tą szkołą.

Zapominają (a względnie nie wiedzą jeszcze) o tem, że jak w każdej dziedzinie życia dzisiejszego, tak i w wychowaniu młodzieży musi obowiązywać zasada współpracy wszystkich zainteresowanych czynników. Szkoła, kościół, dom rodzinny dzieci (rodzice) muszą w dziele wychowania koniecznie ze sobą współdziałać. Aby ta współpraca była dobra i owocna, aby dom rodzinny nie przeciwdziałał, nieświadomie zwykle, temu wszystkiemu, co wpaja w dusze i serca dzieci szkoła nasza, muszą obie strony dołożyć dobrej woli, aby żyć z sobą w ciągłym, życzliwym kontakcie i porozumieniu.

Nie wystarczy już dzisiaj, jeżeli rodzice interesują się tylko postępami dzieci, o których najczęściej sądzą tylko ściśle według usłyszanych lub przeczytanych cenzur szkolnych, ale powinni interesować się wogóle rozwojem

dzieci pod każdym względem; powinni więc zadać sobie trochę trudu obcowania duchowego ze szkołą, powinni starać się poznać sposób myślenia dziatwy wogóle, jej charaktery ,uczucia, usposobienia, zdrożności itd. a to może stać się w porozumieniu i w pracy ze szkołą.

Nauczycielstwo polskie, szczególnie tu u nas na terenie śląskim, oddawna już dąży do przyciągnięcia rodziców ku szkole i w tym kierunku pracuje się już w wielu miejscowościach bardzo intensywnie. (N. p. w naszym powiecie, jeżeli chodzi o szkoły powszechne, to trzeba wymienić przedewszystkiem miejscowości takie, jak: Orzesze, Panewnik I., Gardawice i inne). Z inicjatywy nauczycielstwa (wzgl. kierowników szkół) zawiązują się t. zw. rady rodzicielskie przy szkołach celem wspólnej pracy rodziców i nauczycielstwa.

Co jakiś czas odbywają się konferencje rodziców z nauczycielstwem, na które przygotowuje się ze strony szkoły systematycznie i planowo różne sprawy z życia szkolnego i pozaszkolnego dziatwy do omawiania. Dochodzi często na takich konferencjach do wyjaśnienia spraw, odgrywających niemałą rolę w wychowaniu i nauce szkolnej dzieci, nie mówiąc już o tem, że te zebrania zacieśniają stosunki przyjazne między rodzicami i nauczycielstwem.

Jan Inglot.

Bestjalski napad
na Polaków w Bytomiu.

Polsko - katolickie Tow. Szkolne na Śląsku Opolskim w niedzielę dnia 25. b. m. urządziło na Rozbarku bytomskim w sali p. Pawelczyka wieczornicę rodzicielską z wykładem religijnym i obrazami świetlnymi o Jerozolimie. O godzinie 10 wieczorem, gdy zaraz po ukończeniu odczytu przewodniczący wieczornicę zamykał i zebrani poczęli już wychodzić, wtargnął na nieoświetloną jeszcze salę oddział dwudziestu czterech uniformowanych Landesschützlerów. Uzbrojeni w pałki gumowe, rewolwer i krzesła rzucili się oni zwartym szeregiem na zebranych 600 osób, przeważnie dzieci, niewiast i starców, rozdzielając na oślep razy. Dopadłszy stołu prezydjalnego poczęli w nieludzki sposób tłuc do krwi po głowie przewodniczącego zebrania, kierownika Towarzystwa p. dr. Michałka z Bytomia i prelegenta odczytowego, asystenta uniwersytetu krakowskiego p. dr. Wiktora Ormickiego. Obaj oni oraz leciwy górnik p. Rak odnieśli rany na głowie, połączone z poważnym upływem krwi i utratą przytomności. Dopiero zaalarmowana przez obecnego na sali agenta kryminalnego p. Dyrdę policja położyła kres bestjalstwu Landesschützlerów, rozjuszonych polską wieczornicą religijną. Policja stwierdziła wszystkich ich nazwiska, nie aresztując żadnego. Ten zbrodniczy napad przed światem całym, jaskrawo oświetla niemożliwe warunki, w jakich żyć musi mniejszość polska na Śląsku Opolskim.

Z bliska i dalsza.

(—) Wyjazd na rokowania z Litwą.

W środę 28. b. m. wyjechała do Królewca delegacja polska do rokowań polsko-litewskich, rozpoczynających się w dniu 31. b. m. W skład delegacji wchodzą Minister Spraw Zagranicznych Zaleski, naczelnik Wydziału Ustrojów Międzynarodowych p. Tarnowski, naczelnik Wydziału Wschodniego p. Hołówko i szef gabinetu Ministra Spraw Zagranicznych p. Szumlakowski. Pozatem wyjeżdża do Królewca szereg przedstawicieli prasy polskiej, a między innymi kilku redaktorów naczelnych pism stolicy.

+ Kto będzie burmistrzem Katowic?

Z powodu spensjonowania się burmistrza Wielkich Katowic dr. Alfreda Górnika, szereg osobistości ubiega się o to stanowisko. Według krążących pogłosek największe szanse mają, prezes sądu apelacyjnego Tadeusz Stark, drugi burmistrz Wielkich Katowic Skudlarz, wreszcie adwokat dr. Włodzimierz Dąbrowski, prezes komisarycznej rady miejskiej w Katowicach. Walka rozstrzygnie się między tymi trzema kandydatami.

(—) Min. Chamberlain przybędzie do Polski?

W kołach dyplomatycznych stolicy krąży pogłoska, którą notujemy z zastrzeżeniem, iż w połowie maja na zaproszenie Marszałka Piłsudskiego w czasie jego pobytu w Genewie w grudniu ub. r. przybywa do Warszawy angielski minister spraw zagranicznych p. Chamberlain.

+ „Tydzień dziecka“ na Śląsku.

W związku z mającem odbyć się w lecie „Tygodniem dziecka“ zawiązał się w Katowicach Wojewódzki Komitet Organizacyjny; na czele stoją: ks. Niedziela, dr. Saloni i dr. Ręgorowicz.

+ Nowe dzwony w Mysłowicach.

Dzięki niezmordowanym zabiegom proboszcza mysłowickiego ks. prałata Bromboszcza, Mysłowice będą miały wreszcie dzwony parafjalne. Uroczyste przyjęcie dzwonów i ich poświęcenie odbędzie się w niedzielę palmową.

Z Mikołowa i okolicy.

— Protest Mikołowa.

W niedzielę 1. kwietnia b. r. po nabożeństwie o godzinie wpół do 12 odbędzie się w Mikołowie w sali p. Ratki w rynku wielki wiec protestacyjny przeciwko skandalicznemu orzeczeniu Calondra zakazującemu śpiewania „Roty“ w szkołach polskich, oraz w sprawie prześladowania Polaków na Śląsku Opolskim. Wiec ten zwołuje miejscowe koło Z. O. K. Z. Rodacy stawcie się nań licznie!

— Z życia L. O. P. P. w Mikołowie.

W dniu 21. b. m. odbyło się walne zebranie miejscowego Komitetu L. O. P. P. przy udziale kilkudziesięciu członków. Za sprawozdania z rocznej działalności, złożonego przez ustępujący zarząd wynikało, że w ub. roku ilość członków powiększyła się niemal podwójnie, tak, że obecnie koło liczy 160 członków, ogólne zaś dochody od roku 1924 wynosiły przeszło 5 200 złotych. W ubiegłym roku zebrano w czasie Tygodnia wojewódz. L. O. P. P. kwotę 278,12 zł., a urządzony „dzień kwiatka“ przyniósł 185,22 zł. Z urządzonych w roku ub. zabaw tanecznych uzyskał Kom. pewne kwoty na L. O. P. P. Powyższe dane wykazują, że organizacja L. O. P. P. na terenie Mikołowa stale wzrasta, a nawet mimo pewnych wyjątkowych okoliczności (zbiórka na powodzian, wybory itp.) pracowała i rozwijała się pomyślnie.

Dyskusja, jaka na wal. zebr. wywiązała się po sprawozdaniach (p. burmistrza Koja, p. Kobyliańskiego, p. Ptoka) nacechowana była żywem zainteresowaniem się pracą komitetu tak członków, jak i gości — troską o rozwój lotnictwa polskiego jako obrony Państwa i jako środka komunikacji. Postanowiono rozwinąć akcję Komitetu L. O. P. P. jeszcze silniej przez organizowanie odczytów, wyświetlanie odpowiednich filmów itp. Szczególnie trafne były uwagi i wskazówki p. burm. Koja i p. posła Karkoszki.

Do nowowybranego zarządu Kom. L. O. P. P. weszli: P. Kobylański (prezes) p. Piórko (zast.), p. Ptok (skarbnik), p. Gasz (sekr.) Aby wciągnąć do pracy w L. O. P. P. jaknajszersze warstwy

miejscowego społeczeństwa, a szczególnie osoby trzymające się jeszcze zdala od polskich organizacyj społecznych i nie popierające ich jeszcze ani moralnie, ani materjalnie — mimo, że organizacjom tym wiele zawdzięczają utworzono Komisję propagandowo-oświatową L. O. P. P. w skład której weszli: pp. Prus, dr. Fritz, dyr. Ringlerówna, p. Grażyńska, p. Inglot, Blachut i Magas. Zadaniem Komisji będzie zjednywanie nowych członków na terenie dostępnych im towarzystw i instytucyj, jakoteż przez prasę, odczyty itd. Spodziewać się należy, że nietylko sfery urzędnicze i robotnicze, ale i miejscowe kupiectwo oraz właściciele nieruchomości, warsztatów i zakładów przemysłowych zgłoszą się także na członków Kom. L. O. P. P., jako również zainteresowani. Popierając bowiem materjalnie L. O. P. P. bronimy sami siebie, stwarzamy sobie gwarancję własnego bezpieczeństwa, ochronę mienia i życia na wypadek wojny, która rozegrałaby się w powietrzu; pomnażając również środki komunikacyjne w naszym kraju przez rozwój komunikacji powietrznej, przyczynimy się temsamem do mocarstwowego rozwoju Rzeczypospolitej.

Z kom. propag. L. O. P. P.

— Zebranie Związku Powstańców Śl. w Mikołowie.

Zebranie Gr. m. Związku Powstańców Śląskich odbędzie się w niedzielę dnia 1. kwietnia b. r. o godz. 12 w lokalu p. Ratki. Przybędzie przedstawiciel Gł. Zarządu Zw. Powst. Śl. z Katowic, dlatego kompletny udział członków grupy pożądany. **Zarząd.**

— Baczność Podoficerowie Rezerwy.

Pogrzeb komendanta tutejszego Koła — Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej — ś. p. Stefana Lubojańskiego odbędzie się w niedzielę dnia 1. kwietnia r. b. o godzinie 3 popołudniu z tutejszego Komisarjatu Policji Wojewódzkiej. Zbiórka wszystkich kolegów podoficerów o godzinie 2.30 w lokalu p. Kiela. Ubranie czarne i cylinder. **Zarząd.**

— Otwieranie sklepów przed świętami.

Towarzystwo Samodzielnych Kupców w Mikołowie komunikuje nam, iż w niedzielę, dnia 1. 4. b. r. sklepy będą otwarte od godz. 7.30 do 9.30 i od 11.30 do 18.

„Polska Zachodnia“ donosi, iż Ministerstwo Pracy zezwoliło na otwarcie sklepów w czasie przedświątecznym od 2. do 6. kwietnia do godz. 9 wieczorem.

— Pożar.

W nocy z 24. na 25. b. m. o godz. 1 min. 45 zauważył klucznik z Zakładu stróżów nocnych z Rybnika unoszący się dym z podwórza u p. Małka w Mikołowie, zaalarmował też straż pożarną, gasząc z gospodarzem ogień dopóki straż pożarna nie przybyła na miejsce.

Programy radjowe.

Niedziela 1. kwietnia.

Katowice 10.15 — Transm. nabożeństwa z Kat. Pozn., 12.00 — Sygnał czasu, 12.10 — Koncert z Filharmonji Warszawskiej, 14.00 — Pogadanka rolnicza, 14.30 Kazanie Pasyjne z Kat. św. św. Piotra i Pawła w Katowicach, 15.15 — Transm. koncertu z Filharmonji Warszawskiej, 17.20 — Rozmaitości, 19.10 — „Bery i bojki śląskie“, 19.35 — Odczyty, 20.30 — Transm. koncertu wieczornego z Warszawy, 22.00 — Sygnał czasu, 22.30 — Koncert z kawiarni „Astorja“.

Poniedziałek 2. kwietnia.

Katowice 15.10 — Transm. koncertu z Filharmonji Warsz., 17.30 — Komunikaty, 17.45 — Transm. z Warszawy, Audycja dla dzieci, 18.05 — Wykład języka polskiego, 18.30 — Odczyt, 18.55 — Komunikat, 19.10 — Odczyty, 20.30 — Transm. koncertu wieczornego z Warszawy, 22.00 — Sygnał czasu.

Wtorek 3. kwietnia.

Katowice 16.20 — Komunikaty, 16.40 — Pogadanka dla rodziców, 17.05 — Komunikat, 17.20 — Wykład, 17.45 — Transm. koncertu popołudniowego z Warszawy, 18.45 — Rozmaitości, 19.20 — Komunikat, 19.20 — Transm. z Poznania, 22.00 — Sygnał czasu, 22,30 — Koncert z kawiarni „Astorja“.

Środa 4. kwietnia.

Katowice 16.20 — Komunikaty, 16.40 — Odczyt, 17.05 — Komunikat, 17.20 — Wykład jęz. polsk., 17.45 — Transm. z Warszawy, 18.55 — Komunikaty, 19.15 — Rozmaitości, 19.35 — Odczyt, 20.30 — Transm. koncertu wieczornego z Warszawy, 22.00 — Sygnał czasu.

Czwartek 5. kwietnia.

Katowice 16.20 — Komunikat, 16.40 — Skrzynka pocztowa, 17.05 — Komunikaty, 17.20 — Odczyt, 17.45 — Audycja literacka z Warszawy, 18.35 — Komunikat, 19.15 — Rozmaitości, 19.35 Odczyt rolniczy, 20.00 — Transmisja z Warszawy, 22.00 — Sygnał czasu.

Piątek 6. kwietnia.

Katowice 16.20 — Komunikaty, 16.40 — Odczyt, 17.05 — Komunikat, 17.20 — Transm. z Wilna: Odczyt, 17.45 — Transm. z Poznania, 18.45 — Odczyt, 20.30 — Audycja Pasyjna z Warsz., 22.00 — Sygnał czasu, 22.30 — Skrzynka pocztowa.

Sobota 7. kwietnia.

Katowice 16.20 — Komunikaty, 16.35 — Odczyt, 17.00 — Audycja dla dzieci, 18.00 — Transm. z Krakowa.

Nakładem i drukiem K. Miarki, Sp. Wyd. z ogr. por. w Mikołowie. — Redaktor odpow. Mieczysław Łączkowski w Katowicach.

Ogłoszenia Magistratu miasta Mikołowa.

OBWIESZCZENIE.

Panom Kupcom podaje się niniejszem do wiadomości, że dotychczasowe bony żywnościowe dla bezrobotnych **na szarym papierze** — wartości 50 groszy — tracą z dniem 1. kwietnia 1928 roku swoją ważność.

Od 1. kwietnia b. r. wydawane będą tylko bony żółtego koloru zaopatrzone w numer, pieczęć magistracką oraz podpis.

Mikołów, dnia 26. marca 1928 r.

Komitet Ratunkowy
(—) Koj, burmistrz.

Po myśli tutejszego zarządzenia z dnia 11. 2. 1928 r.—P 537/28 wolno w dniu świątecznym 1. 4. 1928 zatrudniać pracowników handlowych w czasie

a) przed południem od 7.30 do 9.30
b) po południu od 11.30 do 18.

Przekroczenia powyższego zarządzenia ścigane będą sądownie po myśli § 146 a ustawy przemysłowej.

Mikołów, dnia 22. marca 1928 r.

Zarząd Policji Miejskiej
(—) Koj, burmistrz.

Magistrat miasta Mikołowa poszukuje kobiet do zamiatania ulic od 1. kwietnia b. r.

Czas zamiatania będzie trwał dziennie od godz. 5 rano do godz. 8 wzgl. 9 rano.

Reflektantki zechcą się zgłosić w biurze Magistratu pokój nr. 8 u budowniczego miejskiego.

Mikołów, dnia 29. marca 1928 r.

Magistrat
(—) Koj, burmistrz.

Dnia 19. marca r. b. w tutejszem mieście zgubił p. Borowik Bogdan Jan z Mikołowa, ulica Dworcowa nr. 3 swe okulary z futerałem z oprawą niklową.

Znalezione okulary uprasza się oddać w biurze policji miejskiej na Magistracie — pokój nr. 12. względnie poszkodowanemu.

Śląski Urząd Wojewódzki
Liczba Sm. 1355/1.

Dotyczy: M. Mikołów — stawka podatku od placów budowlanych.

Katowice, dnia 19. marca 1928 r.

Do
MAGISTRATU
w Mikołowie.

W załatwieniu podania z dnia 16. lutego b. r. l. dz. II. b. 1130/28 zawiadamiam, że Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu dnia 8. marca b. r. powzięła następującą uchwałę:

„Na podstawie art. 1., 3. i 37. ustawy z dnia 14. kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu, ogłoszonem rozporządzeniem Wojewody Śląskiego z dn. 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. nr. 17 poz. 30), Śląska Rada Wojewódzka zatwierdza uchwały korporacyj miasta Mikołowa z dnia 10/14 lutego 1928 r. w przedmiocie poboru na rok 1928/29, tytułem podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych, 10°/₀₀ wartości gruntów, podlegających podatkowi, przyjętej w ogólnej kwocie na 695 240,— zł.“

Za Wojewodę:
podp. **Groniecki.**
w z. Naczelnika Wydz. Samorządowego.

Powyższe zatwierdzenie Rady Wojewódzkiej w Katowicach z dnia 8. marca r. b. podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Mikołów, dnia 23. marca 1928 r.

Magistrat
(—) Koj, burmistrz.

Na zasadzie § 3 ustawy z dnia 4. 8. 1914 r. (Dz. U. Rz. str. 339) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 29. 10. 1914 r. (Dz. U. Rz. str. 458) łącznie z rozporządzeniem wykonawczem z dnia 4. 8. 1914 r. i zarządzeniem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 6. maja 1925 r. (L. PH. 5/44) ustala się na obwód miasta Mikołowa następujące ceny maksymalne aż do odwołania:

Towary spożywcze: ½ kg mąki pszennej 60% 0,47 zł.; ½ kg mąki żytniej 70% 0,38 zł.; ½ kg cukru faryna 0,74 zł.; ½ kg chleba razowego 0,31 zł.; ½ kg chleba z 65% mąki żytniej 0,37 zł.; 1 bułka 42 gram. 0,05 zł.; wypiek chleba za ½ kg 0,04 zł.

Ceny targowe, sklepowe z wyłączeniem sklepów delikatesowych specjalnych i dla straganów ulicznych: ziemniaki za ½ kg 0,07 zł.; ziemniaki za 50 kg (centnar) 6,00 zł.; cebula za ½ kg 0,35 zł.

Mleko, masło, jaja, ser: mleko za 1 litr 0,46 zł.; masło deserowe na targu najlepsze 3,80 zł.; masło wiejskie na targu 3,20 zł.; masło do gotowania na targu 2,80 zł.; smalec amerykański 1,60 zł.; jaja średnie sztuka 0,16 zł.; jaja wyborowe duże na targu sztuka 0,18 zł.; ser krowi zwyczajny 0,60 zł.; słoma wiązka 20-funtowa 0,70 zł.; siano wiązka 10-funtowa 0,60 zł.; koniczyna wiązka 10-funtowa 0,80 zł.; regras wiązka 0,70 zł.; sieczka 50 kg 5,00 zł.

Mięso: ½ kg wołowiny I. gatunku 1,50 zł. w składzie, 1,40 zł. na targu; ½ kg wołowiny II. gatunku 1,20 zł. w składzie, 1,10 zł. na targu; ½ kg wieprzowiny I. gatunku 1,40 zł. w składzie, 1,30 zł. na targu; ½ kg wieprzowiny II. gatunku 1,20 zł. w składzie, 1,20 zł. na targu.

Powyższe ceny obowiązują od dnia 29. marca 1928 r. i są maksymalne, których absolutnie nie wolno przekraczać.

Ceny z dnia 21. marca r. b. znosi się.

Przekroczenie powyższych cen maksymalnych będzie na podstawie § 9 ustawy z dnia 8. maja 1918 r. (DZ. U. RZ. STR. 395) karane aresztem i grzywną pieniężną. Oprócz tego będzie w myśl ustawy z dnia 23. IX. 1915 r. (DZ. U. RZ. STR. 603) oraz w myśl ustawy z dn. 27. XI. 1919 r. (DZ. U. RZ. STR. 1909) odebrane uprawnienie do wykonania handlu.

Mikołów, dnia 29. marca 1928 r.

Magistrat
(—) Koj, burmistrz.

WYCIĄG Z DZIENNIKA USTAW Rzpl. Polsk. z dnia 19. marca 1928 r.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 16. marca 1928 r.
o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2. sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Rozdział I.
Postanowienia ogólne.

Art. 1. Gminy wiejskie i miejskie obowiązane są prowadzić na swym obszarze ewidencję i kontrolę ruchu ludności. Czynności te gminy sprawują pod nadzorem władz administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętdznych może powierzyć ten obowiązek w poszczególnych gminach lub w poszczególnych miejscowościach, leżących poza siedziba urzędu gminnego (art. 6), innym podległym sobie władzom lub organom, jeśli ze względów bezpieczeństwa lub z uwagi na warunki miejscowe uzna to za konieczne.

Art. 2. Minister Spraw Wewnętrznych ustali sposób i tryb postępowania przy prowadzeniu ewidencji i kontroli ruchu ludności oraz określi wzory i treść potrzebnych przy tem ksiąg względnie rejestrów.

Art. 3. Prowadzący księgi stanu cywilnego obowiązani są co trzy miesiące przesyłać właściwym gminom dokładne dane o zaszłych w ciągu tego czasu przypadkach urodzin, śmierci (zgonów) i ślubów. Formę, treść i tryb przesyłania tych zawiadomień ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Właściwy wojewoda może w drodze rozporządzenia wprowadzić w poszczególnych miejscowościach dla wszystkich lub niektórych kategoryj domów obowiązek prowadzenia przez właścicieli lub dzierżawców domów, domowych ksiąg lub rejestrów meldunkowych, albo zamiast nich list osób w domu zamieszkałych, albo wreszcie ksiąg względnie rejestrów i list równocześnie. Rozporządzenie wojewody ustali treść i sposób prowadzenia tych ksiąg, rejestrów i list.

Art. 5. Właściciele, dzierżawcy lub inni odpowiedzialni kierownicy hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i innych wszelkiego rodzaju zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie, bez względu na to w jakiej miejscowości zakłady takie się znajdują, obowiązani są prowadzić księgi lub rejestry meldunkowe swego zakładu oraz listy osób w ich zakładzie przebywających. Listy takie winny być umieszczone przy wejściu do zakładu w miejscu widocznem dla wszystkich wchodzących. Treść i sposób prowadzenia ksiąg, względnie rejestrów i list ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Wojewoda może zarządzić, aby czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. 1) prowadzone były przez gminy oddzielnie w tych miejscowościach poza siedzibą urzędów gminnych, w których uzna to za wskazane ze względu na warunki miejscowe i potrzeby ludności.

Rozdział II.
O meldunkach.

Art. 7. Kto przebywa w jakiejkolwiek miejscowości dłużej niż 24 godziny winien być zameldowany w gminie przed upływem następnych 24 godzin. Obowiązek zameldowania ciąży na właścicielu lub dzierżawcy domu, w którym podlegający zameldowaniu przebywa.

Osoby przebywające w jednym z zakładów, wymienionych w art. 5, winny być zameldowane w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu przed upływem 24 godzin od chwili przybycia, — bez względu na czas, przez który przebywają lub zamierzają przebywać.

Art. 8. Kto opuszcza swoje miejsce zamieszkania i przenosi się do innej miejscowości, względnie przeprowadza się do innego mieszkania w innym domu w obrębie tej samej miejscowości, winien być wymeldowany w gminie przez właściciela lub dzierżawcę domu, w którym zamieszkiwał, najpóźniej przed upływem 48 godzin od chwili opuszczenia mieszkania.

Kto opuszcza jeden z zakładów wymienionych w art. 5, winien być wymeldowany w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu przed upływem 24 godzin od chwili opuszczenia, bez względu na to, czy opuszcza zakład czasowo lub na stałe.

Art. 9. Spełnianie obowiązków wymienionych w art. 4, 5, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia może być przez właścicieli lub dzierżawców domów, względnie przez odpowiedzialnych kierowników zakładów, o których mowa w art. 5, powierzone specjalnie do tego celu wyznaczonym osobom, korzystającym z pełni praw cywilnych i obywatelskich.

O ustanowieniu takiego zastępcy należy zawiadomić właściwy urząd, spełniający czynności, przewidziane w art. 1, przed rozpoczęciem przez tego zastępcę czynności.

Art. 10. Osoby, podlegające zameldowaniu lub wymeldowaniu w myśl art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 względnie przed wyjazdem lub przeniesieniem się (art. 8) zawiadomić o swem przybyciu lub wyjeździe właściciela, dzierżawcę, kierownika zakładu, lub osobę ich zastępującą (art. 9) i udzielić mu danych potrzebnych dla zameldowania lub wymeldowania.

O ile chodzi:

1. o sublokatorów, lub o inne osoby mieszkające u lokatorów,

2. o członków rodziny i domowników pozostających we wspólnem gospodarstwie z głową rodziny i wspólnie z głową rodziny zamieszkałych,

3. o pracowników zamieszkałych u pracodawcy,

— obowiązek zawiadomienia o przybyciu lub wyjeździe tych osób ciąży na:

ad 1. lokatorze,
ad 2. głowie rodziny,
ad 3. pracodawcy.

Art. 11. Właściciel, dzierżawca domu lub kierownik zakładu wymienionego w art. 5 względnie osoba zastępująca go, — obowiązany jest zawiadamiać gminę o zmianach w stanie rodzinnym (urodzenie, śmierć, zaślubiny) osób zamieszkałych w domu lub zakładzie, o ile zmiany te dotyczą danych zawartych w zgłoszeniu meldunkowem.

Postanowienia art. 10 stosuje się w tym wypadku analogicznie.

Art. 12. Osoby podlegające zameldowaniu i wymeldowaniu mogą na żądanie otrzymać potwierdzenie zameldowania względnie wymeldowania.

Art. 13. Zameldowanie i wymeldowanie (art. 7 i 8) oraz potwierdzenie (art. 12) nie podlegają żadnym opłatom.

Art. 14. Minister Spraw Wewnętrznych określi tryb postępowania przy zameldowaniu i wymeldowaniu oraz zakres i treść zgłoszeń meldunkowych.

Tryb postępowania w sprawach meldunkowych, dotyczących osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz treść zgłoszeń meldunkowych tych osób określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 15. W miejscowościach nie będących siedzibą urzędu gminnego, w których nie są prowadzone oddzielnie czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności, do przyjmowania zameldowań i wymeldowań (art. 7 i 8) obowiązane są miejscowe organa gminy.

Art. 16. Minister Spraw Wewnętrznych może ze szczególnych względów bezpieczeństwa zarządzić wyjątkowe obostrzenia przepisów meldunkowych na pewnych obszarach lub w pewnych miejscowościach (np. miejscowości przygraniczne, rejony forteczne itp.)

Obostrzenia te mogą polegać na:

a) ustanowieniu skróconych terminów dla zgłoszeń meldunkowych, składanych w myśl art. 7;

b) ustanowieniu obowiązku wymeldowywania się osób wyjeżdżających, bez względu na to, czy będzie to zmiana miejsca zamieszkania, adresu lub pobytu (art. 8).

Rozdział III.
O tożsamości osób.

Art. 17. W celach kontroli ruchu ludności mogą organa władz administracji ogólnej, gmin i policji państwowej żądać od poszczególnych osób wylegitymowania się. Do tego celu mogą służyć wszelkiego rodzaju dokumenty wydane przez władze publiczne, a stwierdzające tożsamość osoby w sposób nienasuwający uzasadnionych wątpliwości, a w braku takich dowodów — potwierdzenie wiarogodnych osób.

Przepis powyższy nie narusza w niczem specjalnych przepisów prawnych, z mocy których specjalne organa straży mają prawo żądać wylegitymowania się (przepisy o ochronie granic, łowieckie i inne).

Art. 18. Dla ułatwienia legitymowania się wydawane będą na żądanie przez gminy dowody osobiste osobom w tych gminach zamieszkałym i zameldowanym. Za dowody te pobiera się 60 gr. tytułem zwrotu kosztów druku. Żadnym innym opłatom dowody osobiste, jak również podania (wraz z załącznikami) o ich wydanie, nie podlegają.

Urzędy gminne wydające dowody winny uprzednio upewnić się w dostateczny sposób co do tożsamości osoby i co do danych podlegających umieszczeniu w dowodzie.

Jednolity wzór tych dowodów dla całego Państwa oraz ich treść i tryb postępowania przy ich wydawaniu ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 19. Osoby posiadające dowody osobiste, wymienione w artykule poprzednim, mogą prosić powiatową władzę administracji ogólnej o zaświadczenie w dowodzie osobistym, że są obywatelami polskimi.

Powiatowe władze administracji ogólnej nie odmówią zaświadczenia, jeżeli po sprawdzeniu stwierdzą, że osobie, starającej się o zaświadczenie, przysługuje rzeczywiście obywatelstwo polskie.

Rozdział IV.
Postanowienia specjalne i przejściowe.

Art. 20. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ureguluje w drodze rozporządzenia sprawy meldowania się osób wojskowych i cywilnych, zajmujących pomieszczenia w koszarach i innych budynkach, zajętych przez wojsko oraz sprawy prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych, względnie rejestrów meldunkowych i załatwiania czynności meldunkowych w takich budynkach.

Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych regulować będzie w drodze rozporządzeń sposób meldowania osób, którym przysługuje prawo eksterytorjalności, zawodowych konsulów państw obcych oraz członków ich rodzin, o ile prowadzą z nimi wspólne gospodarstwo domowe, oraz podległego mu personelu urzędniczego, jako też ich służby osobistej, — posiadających obywatelstwo obce.

Art. 21. Wszystkie osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przebywają dłużej, niż 48 godzin w jakiejkolwiek miejscowości na obszarze Państwa bez zameldowania się, obowiązane są zameldować się w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia w ciągu 48 godzin od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 22. Minister Spraw Wewnętrznych w ramach swoich upoważnień, wynikających z niniejszego rozporządzenia, może upoważnić wojewodów do wydawania rozporządzeń szczegółowych.

Art. 23. Postanowienia obowiązujących przepisów, dotyczących cudzoziemców nie zostają naruszone niniejszem rozporządzeniem. z tem jednakże, że wykonanie przez cudzoziemca obowiązku meldunkowego, przewidzianego w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13. sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. nr. 83, poz. 465) będzie uskuteczniane w sposób i w terminach przewidzianych w artykule 10 niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów dotyczących powszechnego obowiązku wojskowego.

Meldunki przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 4, poz. 26), zmieniającem i uzupełniającem niektóre postanowienia ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, będą prowadzone łącznie z meldunkami określonemi niniejszem rozporządzeniem przez władze i organa wymienione w art. 1, w sposób który określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Pozatem postanowienia niniejszego rozporządzenia nie wykluczają odmiennego uregulowania całkowicie lub częściowo sprawy dowodów osobistych i meldunków, bądź dla poszczególnych miejscowości, jak np. dla miejscowości w strefie nadgranicznej, bądź na wypadek szczególnych warunków, jak np. stanu wyjątkowego i wojennego, gdy odpowiednie przepisy specjalne dają podstawę do takiego uregulowania.

Rozdział V.
Postanowienia karne.

Art. 24. 1) Kto podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych, dokumenty, pieczęcie lub pieczątki urzędowe na tych dokumentach, albo kto z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów, pieczęci lub pieczątek świadomie korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

2) kto fałszuje, podrabia lub przerabia zapisy w księgach meldunkowych, rejestrach lub listach, albo świadomie czyni w nich zapisy nieodpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy,

3) kto składa w gminach lub wobec osób i władz wymienionych w art. 1, 3,

6, 17, 18, 19 i 20 niniejszego rozporządzenia świadomie fałszywe zeznania lub dowody, albo świadomie zamilcza ważne okoliczności, potrzebne do dokonania zapisu do ksiąg meldunkowych, rejestrów lub list, albo do otrzymania zaświadczenia, czy innego dokumentu, opartego na niniejszem rozporządzeniu lub do stwierdzenia tożsamości osoby, albo kto świadomie korzysta z zaświadczenia lub dokumentu na podstawie takich zeznań lub zapisów uzyskanego,

4) kto legitymuje się dokumentem autentycznym, lecz należącym do innej osoby, lub kto swój lub należący do trzeciej osoby dokument autentyczny oddaje innej osobie w tym celu, aby służył tej osobie dla legitymowania się.

5) kto usiłuje popełnić jeden z czynów wymienionych w punktach 1—4 niniejszego artykułu, albo do takiego czynu świadomie podżega lub pomaga.

— ulegnie karze więzienia do jednego roku lub karze grzywny do 10 000 zł., albo obu tym karom łącznie, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według powszechnych ustaw karnych.

Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się, jako za wykroczenie, ścisły areszt.

Do orzekania są właściwe sądy powiatowe (pokoju).

Art. 25. 1) Kto nie dopełni formalności meldunkowych, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu lub rozporządzeniach na jego podstawie wydanych, albo zaniedba wykonania innych obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, albo wykonywa je w sposób nieprzepisany,

2) kto, chociażby bez złej woli, ale bez należytego zbadania, czyni w księgach meldunkowych, względnie w rejestrach, lub listach, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy zapisy lub wydaje takie zaświadczenia lub dowody, albo kto w związku z dokonaniem formalności meldunkowych lub na żądanie wylegitymowania się składa lekkomyślnie wprowadzające w błąd dowody lub zeznania,

3) kto winien jest naruszenia lub nieprzestrzegania innych przepisów niniejszego rozporządzenia, lub kto uchyla się od wykonania zarządzeń władz, opartych na niniejszem rozporządzeniu,

— ulegnie karze grzywny do 2 000 zł. lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednak nie ponad 3 tygodnie.

Art. 26. Do orzekania o czynach przewidzianych w artykule poprzednim powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 27. Niezależnie od orzeczonej kary powiatowa władza administracji ogólnej może pozbawić osobę wymienioną w art. 4, 5 i 9 niniejszego rozporządzenia prawa prowadzenia ksiąg meldunkowych i spełniania czynności w artykułach tych przewidzianych i może do tych czynności wyznaczyć inną osobę na koszt właściciela, względnie dzierżawcy zakładu lub domu w artykułach tych wymienionych.

Rozdział VI.

Przepisy końcowe.

Art. 28. Wszędzie, gdzie w rozporządzeniu niniejszem wymieniony jest wojewoda, należy dla m. stoł. Warszawy rozumieć Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Art. 29. Przepisy art. 18 i 19 niniejszego rozporządzenia oraz wynikające z tych przepisów sankcje karne, przewidziane w rozdziale V wchodzą w życie w terminie, jaki wskaże rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o którem mowa w ustępie 3 art. 18.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w 6 miesięcy po ogłoszeniu.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach rozporządzeniem tem unormowanych.

Art. 30. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, co do art. 20 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, a w zakresie postanowień karnych — Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: **J. Piłsudski**, — Minister: **K. Bartel**, — Minister Spraw Wewnętrznych: **Sławoj Składkowski**, — Minister Spraw Zagranicznych: **August Zaleski**, — Minister Skarbu: **G. Czechowicz**, — Minister Sprawiedliwości: **A. Meysztowicz**, — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: **Dr. Dobrucki**, — Minister Rolnictwa: **K. Niezabytowski**, — Minister Przemysłu i Handlu: **E. Kwiatkowski**, — Minister Komunikacji: **Romocki**, — Minister Robót Publicznych: **Moraczewski**, — Minister Pracy i Opieki Społecznej: **Dr. Jurkiewicz**, — Minister Reform Rolnych: **Witold Staniewicz**, — Minister Poczt i Telegrafów: **Bogusław Miedziński**.

Dnia 27. marca 1928 r. zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami

śp. Lubojański Stefan

przodownik Policji Woj. Śl. ze stanu Komisarjatu Mikołów

Wyprowadzenie zwłok na miejsce wiecznego spoczynku odbędzie się w Mikołowie z Komisarjatu Policji w niedzielę dnia 1. kwietnia 1928 r. o godzinie 15-tej.

Niechaj ziemia o którą walczył, lekką mu będzie.
Cześć jego pamięci!

Koledzy Komisarjatu Pol. Woj. Śl.
w Mikołowie.

Dnia 27. marca rb. o godz. 9-tej wieczorem, zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, zaopatrzony św. Sakramentami

śp. St. Lubojański

Komendant tutejszego Koła — Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy Rzplitej. Polskiej. W zmarłem tracimy jednego z najlepszych kolegów i współorganizatora tut. Koła.

Niech mu ziemia polska lekką będzie.

Koledzy
Ogólnego Zw. Podofic. Rez. R. P.
Koła w Mikołowie.

Alboril
Alboril
samodziałający środek do prania
50%
Sam pierze!
Nadaje się do prania nietylko dobrych płócien, lecz również jedwabie i materjały wełn. pierze się „Alborilem‘. Nawet najdelikatniejsza tkanina nie ulega zniszczeniu bowiem przy użyciu „Alborila„ tarcie jest zbyteczne.
„GENIWIZ"